

kun herved se vore Ønsker opfyldte om en i alle aandelige og materielle Henseender idealere Verden, lad os aabne al Undervisning for Kvinde som for Mand, og I skulle snart se, hvorledes Kvinden bliver dygtigere, Manden lykkeligere ved at faa en, som sammen med ham erhverver og arbejder, og at begge da ville have fælles Interesser. I ville faa Bekræftelse paa, at Slægten er bleven ringere, ved at dens Mødre, som i henvend 2 Aar have været dens materielle Ernæring (Livskilde) og fremdeles i mange Aar skulle vedblive at være dens væsentlige Opdrager, have følt sig kuede og trykkede ved altid at se, at de var en ringere Art af Væsener end Mænd, ved altid at føle, at hidtil var deres Evner kun værdsatte saaledes, at det kun var „ham“, der tænktes paa, naar noget godt skulde udrettes for Mennesket. Føl den Haan, som ligger heri, og beundre Kvinden, at hun trods denne Nedværdigelse, trods det lidet, Staten har gjort for hende, dog er naaet saa vidt i Kundskab og Selvagtelse. Gjør hende fri, lad hende arbejde i Fællesskab med Manden, I skulle se, hvilke velsignede Følger det vil have. I ville ikke efter 10 Aars Forløb kjende Mennesket igjen. Frygt ikke for, at der saa intet Arbejde bliver til Manden. Der er jo Arbejde nok. Heden i Jylland skal opdyrkes, Skove plantes der ovre, ethvert Arbejde blive fuldkomnere, der er Arbejdsfelter nok, naar Folk kun ere oplyste og fri. Mændene behøve jo saa ikke at arbejde saa meget, naar de hjælpes af deres Hustruer, naar deres Søstre kunne erhverve, hvad de selv behøve, saa de ikke ængstelig skulle spare sammen til den Tid, de muligvis gaa bort fra Kone og Børn, vel vidende, at Konen selv kan erhverve, hvad hun og Børnene behøve. Føle I ikke den enorme Lykke, der ligger heri for den kommende Slægt? Lige Rettigheder, lige Pligter!

M. S.

Washingtonmødet i Fugleperspektiv.

Det er i og for sig en Lykke at leve i en Tid, da en stor Idé arbejder sig frem gennem et Lag af Fordomme og Uret. Det er en Lykke at kunne være med til et Stykke Verdenshistorie.